

Dosarul nr.2ra-2231/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud: A.Negru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: Iu.Cimpoi, I.Secrieru, A.Danilov)

Î N C H E I E R E

19 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Adrian Repeșcu și
Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Adrian
Repeșcu împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova,
Departamentului Instituțiilor Penitenciare, Ministerului Finanțelor al Republicii
Moldova și Procuraturii Generale, intervenient accesoriu avocatul poporului
Mihail Cotorobai cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat
prin încălcarea prevederilor art. 3 al Convenției Europene a Drepturilor Omului
și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a admis apelul declarat de Adrian Repeșcu și s-a modificat hotărârea din 6
octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani în sensul majorării
cuantumului prejudiciului moral,

c o n s t a t ă :

La 27 decembrie 2016, Adrian Repeșcu a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova,
Departamentului Instituțiilor Penitenciare, Ministerului Finanțelor al Republicii
Moldova și Procuraturii Generale, intervenient accesoriu avocatul poporului
Mihail Cotorobai cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat
prin încălcarea prevederilor art. 3 al Convenției Europene a Drepturilor Omului
și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la 9 august 2007 în
apartamentul nr. xxxx a fost comis omorul cet. Natalia Filatova.

Deoarece fratele său Constantin Repeșco se cunoștea bine cu concubinul victimei, cet. Vadim (Malai) Panaghiu, la 11 august 2007, ambii frați au fost reținuți ca fiind bănuți în comiterea acestei crime, iar la 12 august 2007, în calitate de bănuț a fost reținut și un bun cunoscut de al său, Ștefan Adam.

A menționat că urmărirea penală s-a efectuat de către CPS Botanica (în prezent IP Botanica), iar conducerea urmăririi penale la etapa inițială a fost efectuată de către Procuratura sectorului Botanica, mun. Chișinău, însă la scurt timp, cauza penală a fost preluată de către Procuratura Generală care a finalizat urmărirea penală și a expediat dosarul spre examinare la Judecătoria Botanica, mun. Chișinău.

Potrivit reclamantului, dâșii nu au recunoscut vina în comiterea acestei infracțiuni, pe motiv că nu au comis o astfel de infracțiune, însă din motiv că nu recunoșteau vina în comiterea infracțiunii vizate, colaboratorii de poliție din cadrul CPS Botanica și CGP Chișinău (în prezent DP mun. Chișinău) i-au supus torturii, cea mai crâncenă tortură fiind aplicată față de fratele său, Constantin Repeșco, căruia i-au provocat fractura liniară a osului occipetal cu trecere spre piramida temporală pe stînga și lezarea meniscului medial, sinovită a articulației genunchilor stîng și drept, mezoțipantită bilaterală cu surditate de gradul I - II, consecințe a traumatismului cranio-cerebral cu disfuncție vegetativă sincope.

Ca urmare a acestor acțiuni, pentru a-i salva viața fraelui său și pentru a curma tortura asupra lor, reclamantul a declarat polițiștilor că este gata să colaboreze cu organul de urmărire penală și că va semna orice document care îi va fi prezentat spre semnare.

În continuare, Adrian Repeșcu a subliniat că după ce a făcut declarații și au fost transferați în Penitenciarul nr.13 mun. Chișinău, au depus plângere către procurorul - Ruslan Toma care conducea urmărirea penală despre tortura la care au fost supuși. Cazul a fost examinat de către Procuratura mun. Chișinău care a inițiat o cauză penală, dar mai apoi au clasat-o.

Reclamantul a reiterat că, împreună cu fratele său au depus o plângere la CEDO, iar în cadrul examinării cauzei de către Curte, Guvernul Republicii Moldova a recunoscut că a avut loc cazul de tortură asupra acestora, cauza fiind finalizată pe cale amiabilă.

Adrian Repeșcu a pretins că începând cu data de 11 august 2007, ora 16:30 min. și până la 12 septembrie 2007 s-a aflat în custodia poliției, ceea ce se confirmă prin procesul-verbal de reținere întocmit de către SUP CPS Botanica. La 12 septembrie 2007 a fost transferat în Penitenciarul nr. 13-Chișinău, unde s-a aflat până la data de 5 august 2013.

De asemenea, reclamantul a precizat că în acest petenciar a mai fost deținut în perioada 6 februarie 2014 – 5 august 2014, 16 septembrie 2014 – 15 octombrie 2014 și 22 aprilie 2015 – 8 iulie 2015, fiind plasat în celulele nr. 119, 121, 131,120,127,135 și 130.

În acest context, a indicat că, celulele nr. 119, 121 și 120 au total câte 9,12 m.p. fiecare, în care sunt instalate câte 4 paturi, iar celulele nr. 127, 130, 131 și 135 au câte 9,88 m.p. fiecare, în care de asemenea sunt instalate 4 paturi.

Reclamantul a mai indicat că în fiecare celulă în permanență se dețineau câte 3-4 deținuți, astfel că norma de 4 m.p. pentru fiecare deținut era permanent depășită. Plus la aceasta, dânsul nu a fost asigurat cu lenjerie de pat sau pernă, toate i se aduceau de acasă, iar în celule nu era apă caldă. W-ceul nu era separat de celulă, fără de ușă și era amplasat la 1 metru de masa la care mâncau, în marea majoritate podelele din celule au fost din beton, iar în altele au fost cu placaj, din care cauză acestea erau reci și nu puteau fi curățite și dezinfectate corespunzător, iar în timpul rece al anului pereții celulelor erau acoperiți cu mușgai.

De fapt, Adrian Repeșcu a menționat că de acasă primeau soluții și dezinfectanți pentru a elimina mușgaiul și insectele. De 2 ori a primit de acasă materiale și a făcut reparații în celula nr. 131 în care s-au aflat mai mult timp. Ferestrele aveau 1 m.p. cu trei rânduri de zăbrele, prin care iluminarea naturală pătrundea slab. Curentul electric a fost permanent deconectat în perioada de timp: 02.30 - 05.30; 10.00 - 12.00 și 14.30 - 16.30. Astfel, majoritatea timpului s-au aflat în semiîntuneric, iar ventilarea era de proastă calitate.

Reclamantul a mai menționat că hrana a fost de proastă calitate și inacceptabilă pentru consum. Din această cauză 1-2 ori pe săptămână primeau produse alimentare de acasă cu care se întrețineau. Mai mult decât atât, din lipsa specialiștilor asistența medicală nu i s-a acordat la nivelul cuvenit, iar solicitările de a i se acorda asistența medicală în afara penitenciarului au fost respinse. În perioada 12 septembrie 2007 – 5 august 2013 de acasă i s-au adus un televizor, un frigider și veselă.

După ce au fost transferați la IP-2 Lipcani aceste lucruri le-a predat la depozit. Ultima dată când s-au aflat la IP-13 Chișinău au depistat că lucrurile predate la depozit s-au pierdut.

În același context, reclamantul a relevat că în perioada 22 aprilie 2015 până la 8 iulie 2015 a ispășit pedeapsa în celula nr. 130 din IP-13 Chișinău împreună cu Andrei Baștovoii, care a avut câștig de cauză la CtEDO contra R. Moldova pentru deținerea în condiții de detenție inumane și degradante în celula sus-indicată.

Aici, reclamantul a mai relatat că, anterior IP-13 Chișinău a fost vizitată de 3 ori de către delegațiile Comitetului European de Prevenire a Torturii și a Pedepselor sau Tratatelor Inumane și Degradante (CPT), iar în urma vizitelor efectuate, CPT a înaintat Guvernului R. Moldova un șir de recomandări menite de a ameliora situația deținuților din acest penitenciar, fără însă un careva rezultat. Centrul pentru Drepturile Omului din Moldova, precum și Oficiul Ombudsmanului din Moldova au efectuat periodic vizite preventive și de monitorizare în IP-13 Chișinău.

Ultima vizită de monitorizare, care a avut drept scop verificarea condițiilor de detenție și tratamentul aplicat deținuților a fost efectuată la data de 22 decembrie 2014, iar în rezultatul acestei vizite Ombudsmanul a recomandat repetat sistarea activității acestui penitenciar.

Adrian Repeșcu a mai indicat că, în perioada 15 noiembrie 2013 – 25 decembrie 2013 s-a aflat în Instituția Penitenciară nr. 11 Bălți, fiind plasat în celula nr. 56 cu suprafața de 28,8 m.p și w-ceul fiind în celulă, fără de ușă, în celulă fiind instalate 12 paturi și se dețineau 14 condamnați.

Astfel, celula era suprapopulată, din care cauză dormeau pe rând. La fel ca și în IP-13 Chișinău în celulă nu era apă caldă. Iluminarea insuficientă, în toată încăperea ardea doar un singur bec electric. Celula avea o singură fereastră cu 2 rânduri de zăbrele, astfel, lumina naturală pătrunde slab în încăpere. Din aceste cauze în celulă permanent era semiîntuneric. Ventilarea era de proastă calitate, se efectua prin geamul deschis, iar în timpul rece practic lipsea.

Din cei 14 condamnați, 11 fumau în celulă, din care cauză i s-a afectat sănătatea. Podeaua este din beton și este așternută cu palasuri murdare și pline de colb, din cauză că se scuturau doar o dată în săptămână. Hrana era de proastă calitate și inacceptabilă pentru consum. Din această cauză 1 -2 ori pe săptămână primea produse alimentare de acasă cu care se întreținea.

Reclamantul a invocat că, în perioadele 5 august 2013 – 15 noiembrie 2013, 25 decembrie 2013 – 6 februarie 2014, 5 august 2014 – 16 septembrie 2014, 15 octombrie 2014 – 22 aprilie 2015, 8 iulie 2015 și până la eliberare – 30 septembrie 2016 s-a aflat în detenție la IP - 2 Lipcani.

În perioada respectivă a fost cazat în dormitoare mari câte 13-24 deținuți. Ferestrele erau din blocuri de sticlă, majoritatea sparte, lumina naturală prin ele nu trecea. Podul era înalt, în perioada rece a anului dormitorul era foarte răcoros, iar pereții și tavanul erau plini de mucegai. Numai în luna iunie 2015 la ferestre au fost instalate ferestre-termopan de către o organizație non-guvernamentală. W-ceul era afară și într-o stare antisanitară, cu șobolani, fără uși și fără ferestre. Hrana a fost de proastă calitate și inacceptabilă pentru consum. Din această cauză, odată în lună primea produse alimentare de acasă cu care se întreținea. Timp îndelungat toți deținuții spălau vesela în 2 vase din masă plastică, astfel, persista o antisanitarie totală. Tot timpul cât s-a aflat în IP - 2 Lipcani, administrația penitenciarului prin intermediul unui grup de deținuți avea presiuni psihice asupra sa, că prea mult scria la MJ și la DIP, precum și în alte instanțe despre condițiile inumane de detenție și despre încălcarea drepturilor deținuților.

A susținut că, parte de condiții inumane și degradante a suportat și la etaparea sa dintr-un penitenciar în altul, și anume la etaparea sa cu vagonul special pentru transportarea deținuților, în acest vagon erau condiții antisanitare totale. Din anul 2015, acest vagon a fost scos din circulație. Ulterior, a fost transportat cu autocamioane, autobuze și maxi-taxi speciale, care de asemenea nu dispuneau de condițiile respective pentru transportarea deținuților. La data de

8 iulie 2015 din IP-13 Chișinău a fost etapat la IP - 2 Lipcani într-un automobil special de modelul „FORD-TRANZIT” în care lipsea aerisirea, nu avea loc pentru transportarea bagajului și la acel moment era supraîncărcat.

În aceea zi, conform datelor Serviciului Hidrometeorologic de Stat din 7 iulie 2015 a fost emis cod portocaliu (condițiile meteorologice prezintă pericol real) pentru data de 8 iulie 2015 privind temperatura înaltă (caniculară) pe întreg teritoriul țării, fiind etapat cu automobilul special de modelul „FORD-TRANZIT” s-a sufocat de căldură.

A precizat că, în perioada de detenție în IP-13 Chișinău i s-au transmis 421 colete, în IP-11 Bălți i s-au transmis 3 colete, iar în IP - 2 Lipcani 25 colete cu produse alimentare. Transportarea și asortimentul produselor alimentare l-au costat 476500 lei. Cheltuielile pentru energia electrică l-a costat 3470 lei. Reparațiile în celula nr. 131 din IP-13 Chișinău l-a costat 1600 lei. Vesela procurată când se afla în IP-13 Chișinău l-a costat 800 lei. Palasul procurat pentru a fi așternut în celulă l-a costat 1100 lei. Televizorul procurat în IP-13 Chișinău l-a costat 950 lei. Frigiderul procurat în IP-13 Chișinău l-a costat 1500 lei. Medicamentele pe care le-a administrat din cont propriu au costat 4830 lei, în total prejudiciul material constituie suma de 490750 lei.

A susținut că, în afară de prejudiciul material, i s-a cauzat o frustrare, indignare de condițiile de detenție, o neliniște de comportamentul agresiv al administrației penitenciarelor, precum și o situație de stres atunci când i s-a transmis vestea despre decesul tatălui său de la care nu a putut să-și ceară iertare și să fie alături de el în ultimele clipe ale vieții lui.

Conform jurisprudenței Curții Europene, instanțele judecătorești naționale acordă cu titlu de prejudiciu moral pentru violarea art. 3 din Convenție compensații, care sunt plătite în lei moldovenești de la 3000 până la 5000 Euro, sau, în dependență de caz, suma este majorată.

Ținând cont de compensația pentru prejudiciul moral acordat lui Andrei Baștovoi împreună cu care a fost deținut în aceeași perioadă și în aceeași celulă, precum și faptul că în raport cu dânsul, reclamantul a fost deținut o perioadă de 4,5 ori mai lungă a solicitat să i se achite o compensație echitabilă cu titlu de prejudiciu moral în sumă de 26648 Euro.

Din considerentul că după cum a invocat în acțiune, statul prin intermediul autorităților sale i-a încălcat dreptul garantat de art. 3 al Convenției, iar suferințele psihice pe care le-a suportat urmează a-i fi compensate cu titlu de prejudiciu moral, a depus prezenta cerere de chemare în judecată, solicitând încasarea în mod solidar din contul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, Departamentul Instituțiilor Penitenciare și Procuraturii Generale în beneficiul său a prejudiciului material în sumă de 490750 lei, cauzat prin încălcarea față de el a prevederilor art. 3 CEDO, a prejudiciului moral în sumă de 26648 euro, cauzat prin încălcarea drepturilor sale garantate de art.3 CEDO și a cheltuielilor de judecată suportate pe marginea prezentului litigiu.

Prin hotărârea din 6 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, cererea de chemare în judecată depusă de Adrian Repeșcu a fost admisă parțial. S-a încasat din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul lui Adrian Repeșcu suma de 60 000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin încălcarea prevederilor art. 3 CEDO sub aspectul deținerii acestuia în condiții inumane și degradante, precum și suma de 2000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. În rest, acțiunea a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 25 octombrie 2017 Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat apel nemotivat.

La rândul său, la 6 noiembrie 2017 Adrian Repeșcu a declarat apel împotriva aceleași hotărâri, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii contestate în partea respingerii acțiunii cu pronunțarea în această parte a unei hotărâri noi, prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

Prin încheierea din 20 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cererea de apel depusă de Ministerul Justiției al Republicii Moldova a fost restituită pe motiv că apelantul nu a lichidat neajunsul constat prin încheierea din 02 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Prin decizia din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Adrian Repeșcu și s-a modificat hotărârea din 6 octombrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani în partea încasării prejudiciului moral prin majorarea cuantumului sumei de la 60 000 lei la 120 000 lei, cu menținerea în rest a hotărârii contestate.

La adoptarea unei asemenea soluții, instanța de apel a constatat ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond referitoare la temeinicia acțiunii înaintate de către Adrian Repeșcu, or, în speță a existat o încălcare a art.3 CEDO sub aspectul deținerii în condiții inumane și degradante.

Totodată, apreciind profunzimea suferințelor psihice ale reclamantului Adrian Repeșcu, instanța de apel a considerat că prima instanță greșit a estimat prejudiciul moral în echivalent bănesc doar în sumă de 60000 lei, cauzat prin dețineria lui Adrian Repeșcu în condiții inumane și degradante, ca fiind unul echitabil, or, suma de 60000 lei este insuficientă la caz pentru compensarea echitabilă a prejudiciului moral invocat, motiv pentru care cuantumul prejudiciului moral adjudecat a fost mărit până la suma de 120000 lei, care corespunde caracterului și gravității suferințelor suportate de apelant.

Pe cale de consecință, instanța de apel a constatat că fiind justă soluția instanței de fond privind respingerea pretenției privind încasarea prejudiciului material suportat în sumă de 490750 lei, or, aceste pretenții nu au fost probate în sensul art. 118 Cod de procedură civilă, adică nu a fost demonstrată o legătură de cauzalitate între eventualele cheltuieli suportate de rudele lui Adrian Repeșcu și patrimoniul acestuia, cu atât mai mult că Adrian Repeșcu a solicitat încasarea sumei pretinse pentru sine.

La fel, întemeiată a fost considerată și concluzia instanței de fond referitor la respingerea cerinței reclamantului privind încasarea prejudiciilor în mod solidar și de la ceilalți copârâți, or, reprezentant al statului pe caz este Ministerul Justiției, motiv pentru care prejudiciul moral urmează a fi încasat din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției.

La 2 august 2018, manifestând dezacord față de decizia instanței de apel, Adrian Repeșcu a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea respingerii acțiunii cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, la stabilirea prejudiciului moral dispus spre încasare din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, instanța de apel nu ținut cont de natura dreptului lezat, de caracterul și gravitatea suferințelor suportate, de statutul social al persoanei și de faptul că i-au fost încălcate drepturile constituționale, ce au dus atingere demnității umane, fiind supus unor acțiuni ilicite ale organelor de urmărire penală și a instanțelor judecătorești, motiv pentru care consideră că suma de 26648 euro solicitată prin cererea de chemare în judecată este reală și rezonabilă în măsură de a atenua suferințele psihice cauzate dânsului, care a avut de suferit unele frustrări, incertitudini și neliniști pe tot parcursul acestei perioade.

La fel, pe tot parcursul perioadei de detenție dânsul a suportat și un prejudiciu material suportat în sumă de 490750 lei care urmează a fi compensat integral din contul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul său.

Invocînd netemeinicia și ilegalitatea deciziei sus-enunțate, la 9 august 2018, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 6 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani cu pronunțarea unei noi hotărâri, de respingere a acțiunii.

În susținerea recursurilor s-a indicat că, la examinarea cauzei instanțele de judecată au interpretat eronat normele de drept material, nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii.

La fel s-a indicat că, la caz, decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată și care urmează a fi casată, pe motiv că nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și s-a interpretat în mod eronat legea.

Potrivit recurentului, instanța de apel neîntemeiat a dispus încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova a sumei de 120000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin încălcarea prevederilor art. 3 CEDO sub aspectul deținerii acestuia în condiții inumane și degradante.

În rezultat, instanțele de judecată s-au eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înfăptuire a actului de justiție, au examinat superficial circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu au apreciat toate

circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărâri neîntemeiate de admitere parțială a acțiunii, astfel fiindu-i încălcat în mod direct dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei.

La 2 octombrie 2018 în adresa participanților la proces au fost expediate copia recursurilor declarate de Adrian Repeșcu și Ministerul Justiției al Republicii Moldova, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referințelor.

Prin referința depusă la 23 octombrie 2018, Procuratura Generală a Republicii Moldova a solicitat declararea recursului declarat de Adrian Repeșcu ca inadmisibil, deoarece acesta nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, cu admiterea integrală a recursului declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Prin referința depusă la 20 noiembrie 2018, Adrian Repeșcu a solicitat declararea recursului declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova ca inadmisibil, deoarece acesta nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, or, argumentele invocate în recursul enunțat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 24 aprilie 2018, însă date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurenți la dosar lipsesc.

Astfel, recursurile declarate de Adrian Repeșcu la 2 august 2018 și de Ministerul Justiției al Republicii Moldova la 9 august 2018 sunt în termen.

Examinând temeiurile recursurilor declarate de Adrian Repeșcu și de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile vizate urmează a fi declarat inadmisibile.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care

erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Adrian Repeșcu și de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursurile nominalizate se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile sus-indicate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de

succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibile recursurile declarate de Adrian Repeșcu și de Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursurile declarate de Adrian Repeșcu și de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva